

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2919/2019
02.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, др Илије Зиндовића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Станојевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Перо Нединић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4353/2018 од 04.02.2019. године, у седници одржаној 02.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4353/2018 од 04.02.2019. године, као недозвољена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави П 1319/2017 од 30.04.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да на име дуга исплати тужиоцу износ од 7.000 евра у динарској противвредности, како је изреком наведено. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени плати камату на износ од 7.000 евра по есконтној стопи коју прописује ЕЦБ у динарској противвредности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 222.255,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 4353/2018 од 04.02.2019. године, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у ставовима првом и трећем изреке.

Против усвајајућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужени није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, као што је спор у конкретном случају, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби тужиоца поднетој суду 28.08.2015. године означена је вредност предмета спора у износу од 7.000 евра, односно 842.438,00 динара, колико износи и вредност предмета спора коју је првостепени суд означио у уводу пресуде и која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**